

Мокляк М. В.,
к.е.н., доц.кафедри,
Полтавський національний технічний університет
імені Юрія Кондратюка

ОСОБЛИВОСТІ ТА ПЕРСПЕКТИВИ ЄВРОПЕЙСЬКОЇ ІНТЕГРАЦІЇ УКРАЇНИ

Економічна інтеграція об'єднує елементи національних економік і є найвищим ступенем інтернаціоналізації господарського життя, при цьому відбувається міждержавний розвиток, що діє відповідно до спеціальних угод і має свою організаційну структуру, представлену різними керуючими організаціями, наднаціональними незалежними утвореннями/

Розвиток інтеграції обумовлює співробітництво між національними господарствами різних країн, що супроводжується частковою або повною уніфікацією законодавчої бази, ліквідацією бар'єрів у торгівлі між країнами, зближенням ринків країн з метою створення єдиного ринку. Стратегічний напрям інтеграції України передбачає проголошення курсу на багатовекторність, розвиток відносин як із країнами СНД, і особливо з Росією, так і розширення економічних відносин із країнами Європейського Союзу; участь у регіональних організаціях [1].

На сьогодні ефективна інтеграція України до світового економічного простору є нагальним завданням розбудови державності та економіки.

Процес міжнародної економічної інтеграції України має певні особливості:

По-перше, наша держава ще не визначилась повною мірою з основними напрямами і механізмом структурної перебудови економіки. Критерії цього процесу повинні вироблятися з врахуванням особливостей розвитку світової системи господарювання, а також реальних можливостей і напрямів інтегрування до неї України

По-друге, дуже гостро стоять питання як безпеки у сфері зовнішньоекономічних відносин, так і взагалі економічної безпеки, які необхідно вирішувати з позицій активного конкурентного протистояння на світовому ринку.

По-третє, існують певні суперечності регіонального характеру, усунення яких можливе тільки на довгострокових договірних засадах шляхом активного включення до інтеграційних процесів з визначенням глобальних національних пріоритетів та їх збалансуванням з іншими, що існують у світовому економічному просторі

По-четверте, спроби активного спілкування та діалогу з міжнародними фінансовими інститутами – як гарантами входження України до світового ринку і оновлення економіки – поки що спричиняють неадекватну реакцію широких кіл української громадськості, оскільки досі чітко не визначено орієнтири нашої держави ні в розвитку її внутрішньої економіки, ні в пошуках її майбутнього місця в світовому господарстві [3].

Проблема економічної інтеграції для України є однією з першочергових, а враховуючи те, що Україна – одна з найбільших європейських держав, то для неї особливо важливою є інтеграція саме з країнами Європи і, в першу чергу, з країнами-членами Європейського Союзу.

Фактором розвитку процесу інтегрування України з ЄС є зовнішньоекономічна політика держави, весь комплекс проблем щодо створення договірною простору та забезпечення національної безпеки, розвитку усіх форм зовнішньоекономічного співробітництва, орієнтації на глобальні зміни та тенденції – це може призвести до позитивних змін у становищі України в Європейському просторі.

У процесі інтегрування України в ЄС особливого значення набуває проблема залучення іноземних інвестицій, вирішенню якої сприяє поліпшення інвестиційного клімату в країні, зумовлене дією макроекономічних факторів.

За останні роки Україна поступово формувала і уточнювала свою стратегію вступу в перспективі у Європейський Союз. Однак на підготовчому етапі та довгому шляху у напрямі інтеграції до ЄС попереду чекає велика робота з структурної перебудови економіки, реформування власності, здійснення макроекономічної стабілізації, форсуванню економічного росту, демократизації суспільства, проведення належної судової реформи. Необхідно досягти тих високих макроекономічних стандартів, які склались в економіці країн Західної Європи.

Розвиток відносин з Європейським Союзом у довгостроковій перспективі має залишатися одним із пріоритетів зовнішньоекономічної політики України. Основні зусилля мають спрямовуватися на:

- інтеграцію господарства України у загальноєвропейський економічний простір шляхом розширення доступу українських товарів на європейські ринки, ліквідацію економічних бар'єрів у торгівлі та поглиблення виробничої кооперації;
- підтримку вітчизняних товаровиробників і вдосконалення міжнародно-правового механізму захисту їх інтересів;
- гармонізацію економічного законодавства у відповідності до стандартів ЄС і СОТ та створення економічних і правових передумов для створення зони вільної торгівлі Україна-ЄС [2].

Таким чином, перспектива інтеграції у ЄС України залежить значною мірою від вирішення ряду економічних проблем. Тільки в результаті успішного здійснення ринкових реформ і досягнення високого рівня розвитку економіки Україна може претендувати на членство у Європейському Союзі.

Література:

1. *Глобалізація і безпека розвитку: Монографія / О.Г. Білорус, Д.Г. Лук'яненко та ін. – К.: КНЕУ, 2010. – 120 с.*
2. *Еллан М., Іванов І. Розширення Євросоюзу: сценарій, проблеми, наслідки // Україна на шляху європейської інтеграції. Науково-практичний збірник матеріалів. – К.: Мінекономіки України, CDG, 2013. – 60 с.*
3. *Матроні Л., Гащицький О. Стан зовнішньоекономічних відносин з країнами Європейського Союзу // Україна на шляху європейської інтеграції. Науково-практичний збірник матеріалів. – К.: Мінекономіки України, CDG, 2014. – 98 с.*